

Verslag van Robbert Spaapen over Keystone congres Mobilizing Cellular Immunity for Cancer Therapy

Het congres vond plaats in Snowbird, Utah, waar een prima congrescentrum staat. Er waren ruim 300 wetenschappers aanwezig, voornamelijk uit Amerika, maar ook een behoorlijk aantal uit Europa. Ik had drie doelstellingen: 1) shoppen voor een post-doc plaats in Amerika, 2) een goede presentatie geven 3) nieuwe kennis opdoen over cellulaire immunotherapie voor kanker.

Voor het bereiken van mijn eerste doelstelling had ik van tevoren de lijst van keynote-speakers bekeken voor grote namen die onderzoek doen naar adoptieve T cel therapie, aangezien ik graag wil post-doccen op dit onderwerp. Er waren 3 namen die mogelijk interessant waren en deze heb ik van tevoren een emailtje met mijn cv gestuurd. Met alle 3 had ik dan ook afgesproken om op het congres even te praten over een mogelijke post-doc plaats. De tweede avond heb ik tijdens het diner een half uurtje gepraat met Dr. Philip Greenberg, die me uitgehoord heeft wat betreft mijn kennis en verteld heeft over zijn onderzoek. De derde avond heb ik tijdens de postersessie een half uurtje gepraat met Dr. Nicholas Restifo, die zeer to-the-point was en wilde weten wanneer ik in zijn lab kon beginnen. De laatste dag heb ik nog gepraat met Dr. Thomas Gajewski, maar voornamelijk om kennis te maken en dan later te mailen over een mogelijke post-doc positie. Wat de eerste doelstelling betreft is dit congres zeer geslaagd geweest, want nu (3 maanden later) heb ik een post-doc positie in Chicago in het Gajewski-lab geregeld, waar ik over een half jaartje kan beginnen.

Ik was naar aanleiding van mijn abstract een van de gelukkigen om een presentatie te geven in een parallelle sessie om mijn onderzoek nader uit te leggen. De presentatie heb ik tijdens het congres nog af moeten maken, en ging over de succesvolle behandeling van multiple myeloma in een muizenmodel. Tijdens mijn onderzoek is duidelijk geworden dat succes van de behandeling afhangt van de ratio tussen het aantal aanwezige tumorcellen en het aantal ingespoten t-cellen. Zowel door de leuke onderzoeksresultaten als door een metafoor in de conclusie-slide heb ik het publiek de boodschap van mijn onderzoek duidelijk kunnen maken. Mijn presentatie was pas op de laatste dag, dus ik heb me gedurende het congres vooral hier op gericht.

Als laatste had ik natuurlijk ook de doelstelling om te leren van wat anderen onderzocht hebben. Door het grote aantal bekende namen in het veld van cellulaire immunotherapie voor kanker op dit congres, was bijna ieder praatje zeer interessant. Zowel op het gebied van antigenpresentatie door tumor of DCs, als op het gebied van stamceltherapieën, als op het gebied van adoptieve T cel therapie waren zeer veel presentaties. Het bleek al snel dat Amerikanen toch duidelijk aanleg hebben voor het geven van een boeiende presentatie, waardoor ondanks mijn vermoeidheid ieder verhaal toch goed te volgen was. Ik heb veel extra basiskennis opgestoken gedurende dit congres.

Als conclusie: het was een heel goed congres, waar de verhouding tussen werk en ontspanning zeer goed geregeld is. Daardoor was ik in staat om veel op te pikken en goede contacten te leggen.